Den 17 juli 1907 från Olof (13år*) Sjöstrand till faster Sara.*
” - Kära Faster Sara. Jag har den äran att gratulera. I dag har Kerstin och jag varit i Fridhem hos skräddarn därstädes. - När vi gått ett stycke till mötte vi skräddarn samt uträttade våra ärenden till honom. Se'n gingo vi vidare till en ljungbevuxen kulle, hvilken har många goda egenskaper. Från den ser man staden, där funnos smultron, liljekonvaljer o. dyl. Sedan vi tillgodogjort oss kullens alla egenskaper gingo vi hem rakt genom skogen. Många hälsningar från alla Olle”

Den 23 december 1907 f rån Kerstin (10½ år) *Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.*
” - Hur mår fastrarna, vi mår bra, Far är bättre. I dag äro Far, Eva och Nils i staden och åker efter Docka. I torsdags kom Olle hem. - I morgon är det julafton, det är rolikt, då få vi många rara julklappar och en vacker julgran. Vi har två pigor, Ellen Johansson och Henny Svenson, De äro snälla, Henny från Torsvik och Ellen från Norrahammar. Ska fastrarna ha någon julgran? Nu bra slädföre är det. - Jag sitter vid Fars skrivbord och skriver detta brev. Mor sitter vid ena sidan om mig och lappar strompor till jul åt barnen. På andra sidan om mig sitter Elsa med Arvid i knäet, Arvid som förut i kväll tulltat omkring och roat sig själv, råkade att falla omkull och blev därför lite illavuren, så att Elsa fick taga upp honom i sitt knä. Nu är han åter god igen och går och traskar på golvet och roar sig med en tidning. - Arvid är en liten rar gosse med rödbrunt lockigt hår och blå ögon som tindrar som stjärnor. I dag har vi slaktat två kaniner som voro Nisses och mina, nämligen Täna och Grålle. - Kalle, en torpare under prästgården, slaktade dem. Han högg huvudet av dem, de dog kvickt, och vet fastrarna, jag stortjöt, det skar till i mitt hjärta. - Adjö kära fastrar.”

Den 27 februari 1911 från Elsa (20 år) *Sjöstrand till faster Maria.*
” - Om jag kunde, skulle jag uppvakta Faster personligen på Mariadagen. Ja, jag skulle väcka Faster Maja med musik och kaffe på sängen. Nu skickar jag i stället denna halsduk som ett litet minne blott. - Måtte det gå väl för Bertil och Olle, som snart skola taga studenten. - Stackars faster Hanna, som är så sjuk. Vem sköter om huset? Jag hade lust att hjälpa henne, tror jag. - Gustaf och Bo äro väl ledsna, som vet att deras mamma ligger för döden och måste vara så långt ifrån henne. Hälsa dem hjärtligt! - ”

1914 flyttade fastrarna Sara och Maria från Växjö till stiftelsen Pauvres Honteux i Stockholm.

Den 26 februari 1915 från Bertil (23 år) *Sjöstrand* i Uppsala *till faster Maria.*
” - Tiden rinner undan så att man inte hinner med. - Jobbet på S.S.U.H:s expedition tar den mesta tiden och den mesta kraften av mig, så studierna gå trögare än för mina jämnåriga. - För närvarande läser jag teoretisk filosofi, och det är nättopp det olämpligaste man kan ta sig för. - Olle har efter en avlagd god examen lämnat mig ensam på slagfältet här. Han ligger nu i lugn och ro hemma, medan jag får gå här som hart när överliggare. Gustaf träffar jag då och då. Och om vi än samsas bra, ha vi nog en och annan liten dispyt. Dock utkämpas de numera utan andra tillhyggen än rent sakliga! Gafflarnas och knytnävarna tid är förbi. Den tid på Eriksberg *(då kusinerna Bertil och Gustaf bodde inackorderade hos fastrarna i Växjö),* som man dock ser tillbaka på som på en flydd sagotid. - ”

Den 26 december 1916 från Bertil Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.

” - Jag har legat kvar här därför att mitt jullov är så kort tilltaget att det inte lönar sig göra en dyrbar resa ner till Barnarp. - Julafton tillbragte jag hos tant Ester (*Söderbom, kusin till mor Anna, Släktkrönikan. sid. 50).* - Här är fullkomligt robust vinter med mycket snö och än mera kyla, ohyggligt kallt. Vår våning är dålig, ligger över en portgång, så det blir att elda ideligen och veden är dyr. - Terminens skolarbete har varit ganska ansträngande men fullt av erfarenhet och glädjetillfällen. 38 pojkar betyda precis lika många oupptäckta länder, som det är min skyldighet och rättighet att utforska och uppodla. Nu har jag blivit extraordinarie vid folkskolan här. Jag har försökt att jämsides med skolarbetet bedriva studier, men det har denna termin gått dåligt. - ”

Den 10 augusti 1919 från Bertil Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.
Bertil befann sig, tillsammans med sin hustru Rut, i Hull i England för utbildning.
” - Jag har ju att åtminstone nödtorftigt sörja för sjömanspastorns plikter, och det tar sin tid. Jag skall besöka alla inkommande svenska båtar med inbjudning till läsrummet och kyrkan, hälsa på sjuka sjömän, som ligga på lasarett här, fiska upp sjömän på sjömanshem här o.s.v. Och så därtill de vanliga söndagsgudstjänsterna. I en av stadens utkanter ligger vår kyrka med angränsande läsrum. Det är en liten vanlig svensk kyrka av tegel, den kunde gott tänkas placerad i en liten fattig församling i en avlägsen svensk bygd. Där är rum för omkr. 150 personer. - Jag har aldrig haft mer än 31 gudstjänstdeltagare.- Våra svenska sjömän äro präktigt folk, öppna och hjärtliga. Visst ha en del lite förkänsla för ölkrogarna här - men dessa äro nog få. - Det är stämningsfullt i den lilla kyrkan, när några tiotal svenska sjömän sitta bänkade där. Det är tystnad och stillhet, men kommer en känd psalm på svarta tavlan, blir det sång av. Rut och jag ha ju hunnit se oss om lite i stan. Den är f.ö. inte mycket att se på. En obeskrivligt ful stad. Den är stor som Stockholm, platt och smaklös och smutsig och enformig. - Om några veckor äro vi hemma igen, om allt går väl. - ”

Den 4 oktober 1919 från Brita (17 år) *Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.*
” - Far är ledsamt nog dålig i dag. Jag har legat hos honom i natt. Han har sovit dåligt. - Allan kom på söndagen från Halland med en ”last” päron från sitt hem. - Allan skall hjälpa oss att få upp våra potatis. Det är strålande vackert potatisplockningsväder. - Det är nog nyttigt med lite kroppsarbete, bara det inte blir för mycket. I lördags reste Fr. Nyström. Vi skola alltså hushålla själva. Det har gått bra hittills. Vi äro ju så några nu. - Så roligt om Ina kommer hit i dec. - ”

Den 4 oktober 1919 från Wilhelm (10 år) *Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.*
” - Vi har målare här nu som målar och tapetserar och gör fint och snyggt. En del av vedboden är riven och uppförd på ett annat ställe av nytt timmer. Svinhuset är flyttat. - Jag har ingenting att göra om dagarna, så jag kan gått skriva brev. - Vi har tre hundar nu, Donna och två valpar. - ”

Den 28 oktober 1919 från Kerstin (22 år) *Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.*
” - Ofta tänker jag på fastrarna, men det blir så sällan utav att jag skriver. Fast jag var i Upsala hela förra terminen, fick jag tyvärr aldrig tillfälle att resa ned till Stockholm, ty jag var ju alltid bunden av barnen. - Som fastrarna kanske vet, hoppas jag på att ånyo få tillbringa en vårtermin i Upsala fast under andra förhållanden än förra. Alltsedan skoltiden har jag svärmat för att bli skolkökslärarinna, men ej kunnat uppspåra pengar. När jag var i Upsala gjorde jag emellertid farbror Anders Strandberg *(gift med mor Annas kusin Augusta, se Släktkrönikan, sid. 50)* min uppvaktning och på min framställda begäran om hjälp att gå igenom Fackskolan fick jag ett över förväntan vänligt och tillfredsställande svar. Nu ligger min ansökan inne och jag avvaktar med spänning resultatet. Kursen är mycket svår att komma in på. Här i

Lidköping har jag varit i fem månader hos direktör Ahlmanns, som är en mycket fin och förmögen familj. Jag lever här ett ganska enformigt och stilla liv, uppfyllt av husliga bestyr, men trives på det hela taget bra. - Och lilla Mor, hon har sluppit ifrån allt svårt. Alltid då jag tänker på alla därhemma, svider det till i mig, då jag kommer ihåg, att lilla Mor inte finnes där mer. För Far har det väl ändock varit allra svårast, och jag är glad över att han nu i Ina tyckes ha funnit en räddningsplanka. -”

Den 27 februari 1920 från Bertil Sjöstrand till faster Maria.
” - Jag har ibland lite svårt att ge mig till tåls med det sätt varpå Gud behandlar Fastrarna., och överhuvud är mina medmänniskors lidanden och svårigheter - egna har jag inga - en prövosten för min tro. Vi kom hem alldeles uttröttade i onsdags kväll. Torsdagen var här stort missionssymöte. Traktens små gummor samlade för att säga farväl till Rut. - Nu packa och ordna vi det sista. På torsdag lämna vi Hagaryd - den stunden bäva vi i förväg över - Linköping till Barnarp. Över Göteborg fara vi till Malmö, över Köpenhamn till Esbjerg på Danmarks västkust och därifrån till London. - ”

Den 14 mars 1920 lyckönskade Sture Sjöstrand en av pensionärerna på Pauvres Honteux, *Stina Hoffler*, på hennes 80-årsdag och bifogade en essai på två maskinskrivna ark ”Stina Hoffler - en målarinnas historia”.

Den 20 maj 1920 från Elsa Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.
” - Pingstdagen lyser det första gången o. midsommar vigs jag. - Idag sätta vi potatis, göra i ordning salongen till pingst. Nu ha vi trädgården vår i ordning nästan. Och nästa vecka ska vi skala vispar. - Eva kommer hem efter pingst o tar itu med garderoberna o sådant. Inga fönster äro uttagna än. - ”

Den 21 maj 1920 från Brita Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.
” - Vi ha annandag pingst tänkt ha kaffe och supé för Barnarps tre familjer med vilka vi egentligen umgås, d.v.s. de egentliga folket. -”

Den 13 juni 1920 från Bertil Sjöstrand i London *till fastrarna Sara och Maria.*
” - Vår tid delas mellan föreläsningar och lektioner, besök i samlingar och till sevärdheter och så studier hemma på rummet. - För en tid sedan var jag i en folkskola här i L., vilken var märkvärdig därigenom, att eleverna voro idel judar, 1200 judiska barn. Jag fick ett mycket starkt intryck av deras intelligens och ambition. Deras artighet och vänlighet kom en svensk lärares hjärta att gripas av avund å svenska folkskolebarns vägnar. De ojämförligt flesta kunde tala två språk, engelska och jiddish. I mångas hem taltes aldrig ett ord engelska. Många av dem gå efter slutat dagsarbete i folkskolan till en hebreisk aftonskola. - Jag hörde dem en gång sjunga en av Davids psalmer på hebreiska. Det var f.ö. mycket egendomligt att se hur de togo på sig sina mössor, när de skulle sjunga på hebreiska. - Rut är i kyrkan, Svenska legationskyrkan. Ulla ligger och sover, efter att hon och jag kämpat i henne tre tefat skorpvälling. - Vi ska nu börja packa igen. Den 13 juli går vår ångare från Triest. -”

Den 30 juni 1920 från Sture (19 år) *Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria*.
” - Vi ha haft brev från Bertil. Han lever och frodas, tycks det. - Bröllopet gick med glans. En trevlig dag på alla sätt, med festmiddag och ostkaka! På aftonen samma dag avreste brudparen och sedan dess ha vi ej hört något från dem. Kyrkan hade vid bröllopet vackert klätts med grönt av bygdens ungdom och den var alldeles full med folk vid vigseln. Då denna högtidligen slutförts av Far, tågade alla till prästgården, framför vilken en vacker äreport med trenne kransar upprests, även detta gjort av bygdens ungdom. Sedan försiggick som sagt

aftonen under glädje och gamman, varvid vårt spex, jämte åtföljande balett av Ville och Arvid, roade gästerna. - ”

Den 3 juli 1920 från Sture Sjöstrand till fastrarna Sara och Maria.
” - Den 23/6 var ej särdeles vacker; mulen till stor del, men dock föll dess bättre ej något regn. Förmiddagen försiggick under brådska för alla. - Middagsborden skulle dukas, alla skulle göra sig ”fina” o.s.v. - Pelle och jag gingo i förväg till kyrkan för att placera folket. Det måste naturligtvis reserveras plats till gästerna. Till kyrkan hade anlänt en massa folk. Det var riktigt roligt att se folk strömma till den vackert klädda kyrkan, en syn, som man ej får se så ofta här i Barnarp. Kyrkan var alldeles full, då brudparen anlände. - Främst gingo Arvid *(14 år)* med sin lilla tärna, Maj Kollén, en disponentstös från Thorsvik, söt, med en krans i håret. Därnäst gingo Claes och Elsa och efter dem följde Ville *(11 år*), med sina fina glasögon, med sin lilla tärna, Ella Kollén, syster till ovanstående Maj och lika söt som hon. Efter dessa kommo Allan och Eva, varefter samtliga marskalkar och tärnor, fyra av vardera slaget, avslutade den korta processionen. Vid altaret stod Far, som vigde dem. - Prästgården tog emot alla med smyckade ”anletsdrag”. En äreport av utmärkt storlek och skönhet hade upprests kvällen innan bröllopsdagen. av bygdens ungdomar. Kl. 11 på e.m. hade en del ”ljusskygga” individer närmat sig prästgården, belastade med ”grönt”. Allt skulle ske i hemlighet. - Då äreporten uppsatts dracks kaffe framför prästgården av tjugo personer kl. 12 på natten. - Då gästerna alla anlänt, serverades middagen vid långa ”sittbord”. Vi voro, alla inräknade, omkring 50 personer. - Kanske vi skall betrakta gästerna, medan de sitta kring borden? - Vidare hade Allans släktingar representanter här. Däremot fanns ingen av Claes släktingar. - Marskalkar voro Olle, Nils, Birger, Bo *(Carstensen).* Tärnorna voro Kerstin, Rut *Pettersson),* Viola Svensson, Brita. - Först åts bredda smörgåsar under det att pilsner serverades i glasen. Sedan kom fisken med fiskvin eller rosenhäger allt eftersom gästerna voro nykterister eller ej. Första skålen äskades av Far, som hälsade alla gästerna välkomna å sina egna och brudparens vägnar. Vidare hölls tal av minsta tärnan och minsta marskalken. Dessa voro resp. Brita och Birger. - Sedan kom köttet, men här får jag draga ett tankestreck, ty medan denna rätt avåts satt jag vid telefonen och tog emot telegram. Efter köttet kom glassen med vin eller rosenhäger. Telegrammen upplästes. Ett hundratal hade ankommit och många voro roliga. Falkmans *(kusin Signe med make)* löd: ”Då och då ett litet gnabb, då och då en liten grabb.” - Kaffe dracks på maten i Fars rum och under tiden uppsattes ridå i salongen till vårt spex. Detta spelades sedan och det gjorde stor lycka. - Kring prästgården hade emellertid samlats en massa folk som ropade: ”Brudparen ut”. - Sedan dracks eftermiddagskaffe och en stund senare ostkaka. Nu var kl. redan 9 (vigseln hade varit kl. 2) och hämtningstiden var inne. Först reste brudparen i disp. Kolléns nya bil. De avhurrades kraftigt samt formligen överhopades med risgryn. - Brudparen tilllbringade natten och morgondagen i Jönköping och reste sedan på kvällen till resp. hem i Stensnäs och Hidingebro. - ”

Den 13 april 1921 från Bertil Sjöstrand, Swedish Settlement, Kodaikanal i Indien, *till fastrarna Sara och Maria.*
” - Vi ha fått tvenne brev, hjärte- och bönevarma, de ha glatt och styrkt oss och vi tacka hjärtligt för dem. Vi ha ock mottagit tvenne packar tidningar, och de ha ävenledes berett oss mycken glädje. - Så måste jag tala om att vi alla dessbättre äro friska. Vi ha flytt från hetten nere på slätten hit opp till svalkan. Här går det bra att läsa, här är ungefär som svensk höst. Vi studera tamil dagligen 5 à 6 timmar, och sen ha vi andra studier, indisk historia, religion etc. - Inom mindre än ett år har jag självständigt missionsarbete. - Här bo vi i ett litet hus som tillhör missionen. Det är ständigt nödtorftigt möblerat. Vi dela fyra rum och kök med en annan missionärsfamilj, man, hustru och barn, och vi ha gemensam hushållsekonomi med dem. Nedanför vårt hus på hundra meters avstånd rinner en bäck, men i dag efter det häftiga

regnet är den en riktig å. Rut och jag ha just gjort vår eftermiddagspromenad ner till fallen, som i dag nästan påminte oss om Huskvarna. - Ulla äter välling och skorpor under små jubelskrin. Sen skall hon krypa till kojs och sova. Hon börjar tala nu, men lär sig mera tamiliska än svenska. Hon är, tyvärr, mera ihop med sin indiska vårderska än med oss. - ”

Den 26 maj 1921 från Maria Sjöstrand till brorssonen Olle.
” - Nu förmår jag icke dröja längre att framföra mitt varma tack för all släktvänskap mot din gamla faster. En sådan fin och rar man du är, käre Olle! Redan i lördags gjorde Sture och Per sitt afskedsbesök hos oss. De fingo redan resa till det friska, sköna, härliga hem ”ut till landet, ut till foglarne” ut till landet till hvila och njutning, då ni, kära uppsalainnevånare, måste knoga och sträfva i sommarvärmen. - Kärt skulle vara att vid arbetsslutet råka Eder och glädjas med Eder, det skulle kännas riktigt uppfriskande! - ”

Den 8 juli 1921 från Bertil Sjöstrand, Tranquebar, *till fastrarna Sara och Maria.*
” - Nu är jag som synes i Tranquebar och har varit här över en vecka. Lärarseminariet har börjat sin termin, och vi ha här omkring 40 blivande folkuppfostrare. - Det är en härlig uppgift att få vara just här. Undervisning har jag ingen ännu, all undervisning gives på tamiliska, men de kunna så mycket engelska och jag börjar förstå lite tamil, så vi kan kan mycket väl umgås. - Tranquebar är en härlig plats. Läget vid havet ger ständigt friska vindar. - Eftermiddagen vid stranden eller uppe på bungalowens tak äro härliga. Ofta sent på kvällen kommer en liten regnskur, och det friskar upp betydligt. - Vår bungalow är mycket gammal, närmare hundra år och f.t. i ett bedrövligt skick. Men reparationer äro i gång, och sen de väl slutförts, blir här mycket trevligt. Vi bo på övervåningen. Nedervåningen upptages av överlärare- och biblioteksrum. - Över en god del av området växa kokospalmer. Runt alltihop en mur, som utestänger obehöriga men med en port som bjuder välkommen åt den som vill komma. Jag har haft en intressant dag. Efter frukost 6.30 gick jag 2 (eng.) mil till E.…, där vi ha vår industriskola och en liten flicksmåskola. - Från E. åkte jag efter ett par pigga oxar till P. och lyssnade en timme till pojkskolans åttonde klass. - Hem för att läsa post … Kl. 4 kom min språklärare, kl. 5 var jag på te i ett mycket blandat sällskap: en gammal tysk missionär, hans fru, född syriska, tre halvindiska damer, en dito herre (föreståndare för en meteorologisk anstalt), en gammal fransk dam med obekant sysselsättning, tre franska nunnor! -”

Den 27 augusti 1921 från Sture Sjöstrand (20 år, i Uppsala) *till någon av fastrarna.*
” - Nils och Bo äro ute och äter kräftor på Flustret men jag fann det vara med min ekonomi och nattsömn förenligast att stanna hemma! I morgon skola vi till Ester Söderbom på eftermiddagskaffe. - Jag har nu prövat i musik och slöjd. Om måndag har jag teckning och kl. 5 får jag veta resultaten. - ”

Den 25 september 1921 från Bertil Sjöstrand (i Tranquebar) *till fastrarna Sara och Maria.*
” - Tiden för min språkexamen börjar närma sig med hisklig fart, mitten av november, och Rut har också händerna fulla med förberedelser till samma tidpunkt, men hon sysslar nu inte med tamiliskan utan med barnkläder, riktigt små barnkläder.Om ungefär en månad, eller omkring fem veckor, upplöses vårt hushåll. Ulla inackorderas hos missionär Himmelstrands i Dindigul (?). Rut reser till Vallur(?) och jag till Madras. - Seminariet har fjorton dagars lov. Det betyder mera studielugn. - I dag ha vi varit i kyrkan på morgongudstjänst. Vi hade Ulla med oss såsom vi haft nu en tid. Hon är inte vidare kyrkvan, så det är en smula besvärligt. I dag har hon mera än vanligt varit besvärlig. - Ulla har haft en liten släng av den vanliga ögonsjuka som barn i Indien få en viss tid på året genom några små flugor, som uppträda i massor. Ögonlocken svullnade så att hon knappt kunde titta opp, ögonen bli variga, och det är nog ganska smärtsamt. - På eftermiddagen vandrade jag till P… för att vara med om

begravningen av en gammal pensionerad präst tillhörande vår ?-kyrka. Han är kommen från hedendomen och var den förste som gamle dr Sandegren döpte för 50 år sedan. Den senare var då en ung missionär, den förre en skolpojke. Nu utförde dr. S. jordfästningen, stapplande och svagt på grund av sin egen svaghet men dock hörbart och tydligt. Under psalmsång vandrade tåget hela vägen från sorgehuset till kyrkan, där en kort gudstjänst och så själva jordfästningen *(ägde rum).* Jag förstod starkt, att t.o.m. en begravning är en predikan för den omgivande hednabefolkningen. - Innan boktryckerikonsten kom hit hade man böcker av palmblad, på vilka man skrev med en spetsig metallpenna. De skåror som uppstodo under dess spets kunde sen göras tydligare genom att i dem gneds in en blandning av olja och kolpulver. - Nu hålla emellertid skrivhäftena på att utträngа palmbladen. - Nära Shiyali (?) finnes en gammal pensionerad kateket, som nu när han intet annat har att göra, skriver på palmblad på gammalt vis. Jag har kommit över några av hans blad och sänder såsom prov en del av Galaterbrevet. - Jag vet inte om vi ordentligt tackat för den innehållsrika, välkomna tidningspacke som kom oss tillhanda den 29 aug., innehållande, om jag ej minns fel, Smål. Post., Stockholms Dagblad samt Sv. dagbladet. För allt nu ett innerligt tack, de ha som vanligt berett oss mycken glädje. - Ulla är mycket bättre i sina ögon, men hon har nog ännu lite tandlidande, en kindtand är nog i antågande. Ulla är förtjust i alla indiska barn. Den kvinna som är här har med sig två ganska små barn, och Ulla smeker och kysser dem så att jag önskar av allt mitt hjärta, att de äro väl rena. - I går kom min vän den pensionerade prästen med en hel börda av palmbladsmanuskript. De utgöra en del av en rik indisk familjs räkenskaper för hundra år sen. - ”

Den 16 oktober 1922 från Elsa Rehnvall till fastrarna Sara och Maria.
” - I går voro Claes o jag tillsammans med ingeniör Norin ute i skogen 3½ timme. - Claes och Norin spelade bräde o jag vek mig på en soffa. Men ingen lång stund dröjde det, innan tre damer träda in. Då var det att ryska (?) upp sig, sätta på kaffehurran igen. - Vad svamp vi plockat i höst, jag har konserverat många burkar! - Så att ½ 6 börjar jag laga frukost, på sängen förstås. Jag kokar ett par ägg o tevatten till Claes på en elektrisk kastrull. - Kl. ½ 7 dricker jag te på sängen o ligger se'n ett par timmar o mår gott. Hela dagen är jag således ensam till kl. ½ 8 på kvällen. - Att Claes var sjuk 6 veckor i somras, vet väl Fastrarna, han fick inflammation i ena testikeln. - I början av augusti gjorde jag en stor, stilig, ljuslockig docka i Vingåkersdräkt o skickade till Missionsstyrelsen i Uppsala för att komma med i jullåren till Indien. Jag hoppas Ulla blir riktigt glad. - Vi bo här på Sällven fortfarande hyresfritt, tack vare den hygglige direktören. - I går hade jag brev från Olofs Bengta, hon har plats som väv-fransklärarinna i en liten skola utanför Askersund. Hon är en fin o rar flicka. -”

Den 22 december 1923 från Eva Skygge till faster Maria.
” - För mig ter denna julen sig mycket gladare än förra. På julafton resa vi hem till Barnarp. Grannens sköta om våra kreatur i helgdagarna. - Vilhelm har i dag rest hem till Barnarp från Epidemisjukhuset, där han varit sedan den 5 nov. i charlakansfeber. - Arvid och Kerstina jula i Hidingebro. I går kom Pär och Nils hit, o i dag reste de med Vilhelms bil hem till Barnarp. Birger jular hos prästen i Råda i Värmland, Olle hos sin fästmö. - Vet Faster, att morbror Gustav Söderbom fått tillbaka sin gamla plats i Norge hos sin gamla firma. - ”

Den 9 augusti 1925 från ElsaRehnvall till faster Maria.
Elsa bodde en tid hos systern Kerstin i Sölvesborg.
” - Jag måste tala om den glada nyheten, som hänt här. I fredags morgon kl. ½ 9 föddes en duktig pojke *(Ingemar).* Kerstins förlossning kunde inte gå bättre. - Kerstin o ”lilleman” äro så krya. - Min lille Putte *(Claes-Bertil)* är också så duktig. Om nu bara Claes finge plats, så att

vi finge bo tillsammans alla tre igen, då Kerstin blir kry igen. - I morgon blir två veckor, se'n jag kom. - 12 timmar sutto vi på tåget, o Putte sov en halv timme på hela tiden. - ”

Den 28 mars 1926 från Eva Skygge(Djupadal) *till faster Maria.*
” - I dag hava vi havt kärt främmande här. Far, Ina, Gösta, Brita o fr. Lindelöv. De voro på f.m. i Sofiakyrkan o. kommo sedan hit upp på middag. Lindelöv har lärt sig köra bil! Hon skjutsade därpå ”prästgårdarna” hit o hem. - Far hade havt ont i magen i kyrkan, så han måste gå på ”klo” under predikan o hann visst inte dit, innan han fick en del i byxorna. När han kom hit, blev han uppvärmd av litet brännvin som vi händelsevis hade hemma. - Sture kommer hit i påsk o har visst en liten flicka med sig, som han förälskat sig i. - Elsa kommer hem till Barnarp nu snart o hälsar på. Olle o Bengta resa hem till Tybble över påsken. Ville reser hem till Barnarp över lovet. - Mina pyttar värpa snällt nu. Lindelöv köpte 1½ kull av mig i dag o. Ina 1 kull. Jag fick 1:25 pr. kull. Vi äta mycket ägg själva. - Har jag talat om att vi slagtade vår nasse? Det är så skönt att ha litet fläsk att ta till. - ”

Den 22 juni 1926 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Det skall föreställa sommar nu, men här är väldigt kallt och mulet nästan varje dag. Vi ville så gärna ha vackert i morgon, ty då skall det vara fest för alla arbetarna med familjer. - Den 4 juli börjar min semester, men jag vet ej ännu vad jag skall göra då. Wille och jag hade planerat en cykeltur med barnen Sandén, men det gick om intet. - Antagl. resa Wille och jag till Sölvesborg, om bara Kerstin och Henning komma hem till dess, ty de äro nu i hans föräldrahem i Bergkvara. - Elsa är nu i sitt gamla hem igen. Hur det skall gå med Claes, om han härdar ut på sin krävande plats och de kunna klara sig på den lilla lönen. - Arvid ligger i Tenhult hos Hartmanns och läser väldigt. - I slutet av juli skall han antagl. till Stockholm för att få hjälp av Nils med sin grekiska. Eva och Allan har sin kritiska tid i slutet av denna månaden. Tänk om de ramla! Men då är det väl meningen så. Sture hade skolresa hit upp i lördags, söndags och måndags. - Birger och Inga voro hemma i söndags. Birger är på Djupadal och Inga hos sin syster, som ligger mycket sjuk med blodpropp i båda benen. - Hemma i prästg. är allt bra. Jag var hemma i söndags och vi hade 3 frkn. från stan till middag och kaffe. Far var ovanligt livad och glad. Snart börjar reparationerna och det blir ett ledsamt stök. - Wille är hemma och roar småpojkarna, rensar landen och gör odygd. Dessutom läser han varje kväll en timme engelska med mig. - Pelle är nu ”basse”; han trivs gott med sin exercis. -”

Den 27 oktober 1926 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Jag sitter på kontoret, ty jag har just gjort en avskrift av en Fars pred. - I tisdags såldes Djupadal och Eva och Allan få nog bo kvar till den 1 dec. De äro då utan tak över huvudet och ännu utan arbete. Allan håller på att skaffa sig jobb och Eva får väl i sin tur skaffa sig. - Det är gräsligt synd om dem. - ”

Den 19 november 1926 från Bertil Sjöstrand(i Tranquebar) *till faster Maria.*
” - Arbetsamt har det varit för Rut, och hon behöver väl den Sverigevistelse som vi se fram mot nästa år. I april skulle vi lämna Indien, landstiga i Marseille och vara i Sverige någon gång i maj. Om vi kan, ämna vi söka se något av Schweiz och Tyskland på vägen hem. - Ulla har varit i svenska skolan på Kodaikanalbergen sen i februari. Nu kommer hon ner att fira jul. - Hon är en liten rar och förståndig flicka, sju år gammal nu. Gunnar kommer därnäst. Han är en liten smal spinkig yngling men full av verksamhetslust. Hans framtidsdröm är att bli chaufför. Han kör bil med lådor, stolar och vad han kan komma över. - Barbro är 2½ år, tjock och robust, mycket envis men med ett rörande gott hjärta mot sina syskon. - Lars Olof är 8 månader och för ett stillsamt liv i sin säng eller vagn. Det är en förfärlig familj vi blivit,

mycket nytt att visa för Er alla därhemma. Jag sänder med ett litet kort. Rut, Gunnar och Barbro mata en get. Det är gott om getter här i Tranquebar, och de äro varken människoskygga eller människoarga. De komma gärna t.o.m. in i husen, i synnerhet om de veta att de få en brödbit. - ”

Den 20 februari 1928 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Om fredag är det bröllopsdagen och då skola Eva och jag gå upp till prästg. kl. 7 på morgonen och gratulera med blommor och kaffe. - Om jag lever och jag icke är allt för fattig då, och intet särskilt inträffar o.s.v. så har jag planerat att i maj månad resa till Stockholm och Upsala. Jag skulle då få vara med på vårbalen, som Arvid lovat bjuda på. Det vore ju en upplevelse, men det blir kanske så dyrt, att jag får avstå. Men skulle det bli av måste det vara snart innan jag blir för gammal, ty då passar jag ej på vårbal i Upsala. - Den 4 febr. hade jag fest på hushållet för Far, Ina, Gösta, Eva och godsägaren med hushållerska. Vi hade väldigt trevligt och glatt. Om lördag skola vi ha cheferna på supé, ty de hava icke varit nere sedan vi flyttade in i vår nya bostad. Vår chef är underbar. - Ja, jag är verkligen tacksam för att jag har en sådan plats. Måtte jag orka sköta den länge, länge.- ”

Den 26 februari 1928 från Bengta Sjöstrand till maken Olofs faster Maria.
” - Så Olle och jag togo oss på söndagsförmiddagen i dag en riktig långpromenad utåt landet, på hemvägen tittade vi in till Sten Söderbom (morbror Arvids son) och hans fru och drucko kaffe. Olle har en kusin till här i staden, nämligen Gärda Foghammar (morbror Jannes dotter) och hon är gift med en läroverksadjunkt och de äro så glada och trevliga, så vi gå till varandra då och då. Och alltsedan jul är Inga Elg, Birgers fästmö, här i Göteborg. Hon går provår vid Reallläroverket här. Så för några veckor sedan var Birger här och hälsade på och vi hade så trevligt tillsammans. Jag antar, vi snart ha honom här igen över en lördag och söndag, det går så lätt nu för honom att komma från Ulricehamn till Göteborg. - För övrigt knogar Olle i sin skola och Birgitta språkar och är i ständig verksamhet. - Olle och ”Itta Hästand” hälsa så mycket till Faster och vi alla tre gratulera Faster Maria på namnsdagen. - ”

Den 15 oktober 1928 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Jag håller på hos tandl. och då knallar jag upp om morgnarna och är hos honom kl. 9. På torsdag blir det sista gången och då skall jag vara hel i munnen och det kostar nog 70:- kr. - Pelle har förlovat sig med lilla fr. Lundén, som var här på kontoret. Hon är nu för tiden i Motala. - Pelle skall väl ännu så småningom gifta sig och på så sätt upplöses väl hushållet. Då blir det ensamt för mig, såvida inte en karl förbarmar sig över mig. Hemma var det bra i går. Far har ju varit i Hultafors en månad. Sämre har han då inte blivit och verkan kommer väl efteråt. Han är ju gammal och åldern måste väl ta ut sin rätt. - Eva är lite dålig igen: det gamla vanliga nervösa. - Hon lider väldigt och det är så ledsamt. Allan tar det i allafall med jämnmod och säger att det går en dag i sänder. Elsa hörs sällan av, likaså Kerstin. - Bertil skall ju resa ut i mars igen. Stackars han, som har en så besvärlig resa framför sig. - Wille har redan tenterat i grekiska och fått AB, vilket väckt allas beundran. - Tant Ester Söderbom är visst väldigt snäll och rar vid både W. o Arvid. - F.ö. tycks allt inom syskonskaran vara lugnt och bra. Var och en har sitt, man kommer mer och mer från varandra. Vad mig betr. känner jag mig väld. ensam här och bristen på samvaro med folk och framför allt jämnåriga känns ofta förödande. - Far och Ina har varit i Wäxiö på biskopsmottagn., som var mkt. trevlig. Det är ju en så fin och snäll man. Arvid och Wille äro särskilt i hans gunst, bl.a. har han hjälpt W. med namn på handlingar för mynts anskaffande. - ”

Den 23 december 1928 från Olle Sjöstrand till faster Maria.
” - Bengta och lillan ha varit här *(på Tybble utanför Örebro, Bengtas föräldrahem)* sedan en vecka, så att jag fick vara gräsänkling i Göteborg några dagar. I torsdag reste jag hit över Alvesta. Där firade nämligen Sture bröllop med Evy, dotter till lokförare Lindahl m. maka därsammastädes. Det var en mycket rolig fest. Jag lämnade dem, när stämningen var som högst kl. ½ 2 f.m. Av syskonen träffade jag Brita, Pelle, Arvid och Ville. Ville höll ett mycket skämtsamt tal. Sture verkade lycklig med sin Evy och syntes rotfast i omgivningen. - Ja, nu äro vi skingrade åt alla håll, vi syskon. Gifta och förlovade jula var för sig, endast Brita, Arvid och Ville äro hemma. Far har icke varit så kry sista tiden, sedan han slog huvudet i en bildörr. Här uppe i Närke ha vi en liten släktkoloni i Hidingebro, Elsa, Claës, lill-Claës samt Birger och Inga. Dessa två sistnämnda ha vi ofta träffat i Göteborg under det gångna året. Inga har gått provår i staden och Birger har ofta kommit och hälsat på från Ulricehamn, där han skipar lag och rätt. - ”

Den 25 januari 1929 avled Bertil Sjöstrand vid besök i Sverige.

Den 16 mars 1929 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Det är lördag f.m. och den värsta post-febern har inte börjat än. När posten skall gå, blir det alltid bråttom. - Jag går en sykurs i sockenstugan om kvällarna. Singers anordnar den och man får lära sig sy hålsöm och stoppa. Ina går också på kursen och jungfrun på kvällarna.. I morgon kommer en ung man från staden och skall predika åt Far, så att han får vila. - Gösta går inte i skolan den här terminen utan vilar sig. Han har ju varit lite klen och f.ö. började han skolan för tidigt, så att han har haft svårt att följa med. Calle och han äro ena riktiga vildhjärnor. De äro inte ledsna av sig. - Eva är likadan. Det är tröstlöst med henne. Det är som om det vore slut i huvudet på hennes stundtals, men så ibland liksom vaknar hon upp och är fullt klar. Hon lider säkert fasansfulla kval dag ut och dag in. - Som hjälp har hon en liten tös från Östergården. Det är ju egentligen inte tillräckligt sällskap åt henne, men det är ju så svårt att få tag i någon. Far håller på att försöka genom annons anskaffa någon. Allan tar det med jämnmod, fast hans tålamod sättes på prov till det yttersta. Eva ligger nu för det mesta till sängs, enär hon tycker det är lugnare än att springa uppe och inte veta vad hon skall ta sig till. - Från Hagaryd kan jag hälsa. Jag har haft brev från Inga idag. Ruth var i torsdags uppe i 1½ timme och satt i en stol. Krafterna äro ju ytterst små. Det är ju ett under att hon lever. - Inga skriver: 'Rut är för det mesta lugn, men ibland kommer sorgen stormande över henne och då måste hon få gråta ut för att bli lugn igen.' Vem kan undra på det. Jag tror att Rut har ett sinne, som förstår att se uppåt och finna tröst. Och så har hon ju sina små barn, i vilka hon ser sin Bertil. Ja, det är ofattbart att han inte finns mer. - Dagmar är ju i Västergötland och vilar sig, skrev Bengta häromdagen. Influensan tog henne visst efter begravningen. - Elsa kan jag också häslsa från. Jag funderar på att fara till henne i påsk, ifall kassan tillåter det. - ”

Den 15 oktober 1929 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Eva är fortfarande kvar hos Elsa. Men nu är det överstökat där. Elsa fick i onsdags en liten duktig tös *(Ulla).* Allt har gått bra, skrev Eva.- Men nu har Eva fått så ont i ett ben, att hon har svårt att gå. - Far är väldigt dålig. Han har blivit så blek och tunn. Han verkar så modstulen och nere till sinnet också. Han är i andenöd också. Han tycker, att Gud hör honom icke. - Reparationerna äro i full gång där hemma. Sedan blir det skönt, när allt är färdigt. De få värmeledning, badrum och VC. Värmeledningen är färdig och proveldad i dag. - Jag går hem till Far varje söndag och sitter hos honom hela e.m. - Där sitta vi och tiga mest, lyssna på radion och säga ett och annat ord. Så går jag hem till min kula varje söndagskväll tung i sinnet och förtvivlad, när jag tänker på hur svårt Far har det. - Farbror Gustaf är ju så dålig. Ja, det är mycken skröplighet . - Nu om söndagarna ha vi gudstjänst kl. 2 och 3 och en pojke ifrån

stan, Olof Bratt, predikar och sköter tjänsten. Begravningar och annat sköter Far själv och hittills har det gått bra. - Allan har varit gräsänkling länge nu och han har klarat sig fint. - Det är tomt efter Pelle, men det är på samma gång gott veta, att han kommit ut. Jag tror att luften här ibland var skadlig för honom. Han trivs visst bra i Göteborg. Han bor ju hos Olle och Bengta och är deras son. De behöva ju en sådan, så ha de önskebarnen. Jag har också haft stora planer på att ta mig annan plats, men jag intet lämpligt funnit. - Jag har haft brev från farbror David en gång i år. Brevet var skrivet den 16 juli. Han lät så glad och pigg, den gamle gubben. -"

Den 11 november 1929 från Rut Sjöstrand i Uppsala, änka efter Bertil, till faster Maria.
" Nu ha vi kommit oss iordning och ha fått det så trevligt. - Våningen *(S:t Göransgatan 7)* är förtjusande, och så varm och bekväm. Badrummet är ett riktigt under! Pianot blir mycket beundrat av alla, som komma hit. - Ulla har nu flyttat hem hit, och hon och Gunnar knoga på i sin skola. De äro båda mycket glada åt skolarbetet. - Barbro går i kindergarten två timmar varje förmiddag. - Arvid och Ville ser jag inte mycket av. Ville var här en stund i fredags, Arvid har jag ännu ej råkat, sen jag kom hit. De äro så flitiga och just nu läsa de visst för någon tentamen. Tant Ester *(Söderbom)* och Sara Flammén ha hjälpt mig mycket nu vid bosättningen. - Vi ha nu telefon, n:r 5148. - "

Den 15 november 1929 från Bengta Sjöstrand till faster Maria.
" - Olle har haft en knogig sommar och höst, han har haft mycket arbete med sin avhandling, som blev tryckt i Chalmerska Institutets 100-årsskrift, till stor lättnad och glädje för oss. Nu skall han disputera 1sta februari i Upsala och skönt blir det för honom, då det är över. - Sedan i augusti bor Pelle hos oss, han är anställd i en liknande firma, som den han förut var bunden vid i Thorsvik. I slutet på sept. bytte vi bostad, vi hade bott fyra trappor upp i fem år och började tycka det var litet besvärligt, i all synnerhet när man har småbarn. Nu bo vi i nedre botten på en villa i Örgryte villastad, och det är skönt för Birgitta att kunna springa ut, som hon behagar. Olle har 30 min. promenad till skolan, men han tycker det är skönt med litet motion i stillasittandet. - I slutet på augusti hade vi besök av Kerstin och hennes man o svärfar. De kommo hit i sin bil för att fira bröllop, det var en svåger till Kerstin, som gifte sig. - Kerstin var sig så lik, glad och munter, men hon har mycket att stå i, två små pojkar och en ansträngande tjänst. Och hela sommaren har hon haft mycket släktingar på besök. -"
I samma brev skriver *Olof Sjöstrand*:
"För någon vecka sedan hade jag brev från farbror Gustaf. Han är nu ånyo i verksamhet vid sitt skrivbord, om han än lider av nedsatt rörelseförmåga.. Hans energi är beundransvärd.
D. 5 nov. firade Chalmerska Institutet sitt 100-årsjubileum. Det var mycket festligt och hans Maj:t var där och celebrerade.Till julen stanna vi nog i staden;den blir den första i eget hem.-"

JJB Sjöstrand avled i november 1929.

Februari 1930 från Ina Sjöstrand till faster Maria.
" - Det gör så ont i mig bara jag riktigt sätter mig in i att John ej mera finnes bland de levande här nere. Men en ärlig kamp med sin Gud, det hade han. - Hans hjärta var åderförkalkat rätt mycket. - Han var så trött den sista tiden. Det är mycket svårt att gå kvar här ensam. - "

Den 16 december 1930 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
" - Vi ha bra här hemma. I söndags var jag hos Nils och Dagmar hela e.m. De mådde bra. Vi voro ute med Bengt-Olof och såg på all grannlåt i fönstren. Margareta är så lik faster Maria. Hon har långt ljust hår, som står rakt upp i vädret. Det är ett näpet kryp, som helst vill ha sällskap. Pehr är så stilla och tyst och verkar så lugn och god. Nils & Dagmar kommer icke ut

julafton, ty de ha ju barnen och tjänarna att tänka på. De komma nog en annan dag i helgen. Arvid, Ville och Pelle koma hem. Arvid tog sin teol.kand. i går.- ”

Den 30 december 1930 från Olof Sjöstrand till faster Maria.
” - De hjärtligaste gratulationer på 70-årsdagen. - Bengta och jag voro i söndags hos Elsa och Claes på en julvisit. De hadeBirger och Inga hos sig över helgen. Inga är eljest lärarinna i Karlstad och Birger numera anställd i en advokatfirma i Örebro. - Här på Tybble ha vi icke varit så många i jul, men på söndag planera vi ett stort möte. Äldste sonen med fru och två barn har nyss hemkommit från tre års vistelse i Japan och väntas då komma hit, likaså tredje sonen, som varit borta och förlovat sig i jul, samt slutligen Bengtas syster med man och ett barn. Lägga vi så till Sjöstrands från Göteborg med två ungar, så blir det ju en liten nätt samling. - Från Nils höra vi ibland. Han är nog rätt belåten med att ha kommit till Jönköping från Stockholms hets. - I Barnarp ha de varit rätt många även denna sista jul, Ina och pojkarna, Brita, Per, Arvid och Wille. Arvid har, som Faster kanske sett av tidningarna, tagit sin teol.kand. Det är ju roligt, att någon upprätthåller den gamla traditionen. -”

Den 17 juli 1931 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Tänk, att farbror David nu är död. - Jag har nu haft semester i 14 dagar. Jag reste den 27 direkt till Kerstin. Där var Ville och Hennings far, kallad av oss Farfar. Vi voro mycket ledsna de första dagarna, ty det var så dåligt med Hilmer, men så, kan Faster tänka sig, ett tu tre blev han kry igen och han är fortfarande duktig. Henning skjutsade så hem Farfar till Bergkvara och tog sedan turen om Lunnagård, hemmet utanför Eksjö, där Hilmer var, och for till Stockholm med honom. Där sökte de prof. Gadelius, som fick det allra bästa intryck av Hilmer och trodde att han nu var starkt på bättringsvägen. - Den 11 juli möttes vi i Näshult, Henning kom från Stockholm, Nils och Dagmar från Tenhult, och Elsa och Claes från Hidingebro. I Alvesta stötte vi ihop med Ina, Calle och Gösta samt Sture, Evy och deras barn. Ina har varit i A. en vecka med pojkarna. Gösta skall vara kvar och räkna för Sture. - Bröllopet var förtjusande trevligt. Vigsel kl. 1 i Näshults lilla rara kyrka. Inga var så underbart vacker i sin bruddräkt, Birger lugn och bestämd. Sedan var det lunch för ca 30 personer i Ingas syster Alfhilds stuga. Det var så trevligt. Det var bara vi syskon och Ingas syskon och kusiner, kyrkh. Elgs barn, som Inga är uppvuxen med, då hennes egna föräldrar dogo, när hon var helt liten. Kl. ½ 7 avreste brudparet och vi höllo på till kl. 9. Sedan fortsatte vi festen hos en kusin och hennes man till kl. ½ 12. Dagen därpå var det frukost hos en annan av kusinerna och sedan kyrkogång och kyrkkaffe i prästgården och lunch hos Alfhild. Hela släkten är på sommaren bosatta i Näshult och de äro som en hel koloni. - På Toragården *(hos Eva och Allan)* är det bra nu. Allan har ännu inte börjat arbeta, men han har tagit sig betydligt och ser fet och duktig ut. Anna-Brita har också kryat på sig. Hon har ännu lite ont av blåskatarren. - Rut och barnen äro i Duvnäs i Dalarna. - Arvid är vice pastor i Gällaryd och även bruksspredikant i Ohs bruk. Han var inte med på bröllopet, inte heller Sture, Olle och Pelle. Eva kunde ju inte heller komma ifrån. -”

Den 21 december 1931 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Om allt går som jag tänkt, reser jag om onsdag till Sölvesborg och jular där med Henning, Kerstin, Hilmer och barnen. Det är rätt gott att få resa ut ett slag; när inte det gamla hemmet finns kvar är det nästan lättare att få lämna trakten. Jag gläder mig mycket att få fira julen med Hilmer. - Pelle skall jula hos Sture, och Arvid och Ville i Upsala hos Tant Ester. - Jag kan hälsa från släkten här. I söndags var jag hos Nils och Dagmar. Där voro även Ina och pojkarna, så vi voro ute i stan och såg på julskyltningen. Bengt-Olof var stormförtjust över allt han såg och tjöt högt av glädje. I går var jag i Torag. ett slag, Ina också. Där mådde de bra.

Anna-Brita är så duktig nu. Ina och jag prom. sedan till Hovslätt *(dit Ina och pojkarna hade flyttat)* och vi hjälptes åt att göra i ordning klappar, som Gösta och Kalle hade hittat på. -”

Maria Sjöstrand, ”Maria kråka”, avled i april 1932.

Den 13 juli 1932 från Brita Sjöstrand till faster Maria.
” - Roligt höra, att Faster kryat på sig och får resa ut till Gustaf *(Carstensen*) och Rut. - Bor Gust. på landet eller inne i Norrköping? - I lördags, den 9/7, Fars 75-årsdag, voro Ina och pojkarna även tillstädes på Toragården. Gravarna pryddes med blommor och så samlades vi i gröngräset på Toragården. - Det är så varmt på kontoret, 32 gr. hade vi i går e.m. - På kvällen foro vi ut till Granarpssjön och togo oss lite solbad och dopp. - ”

Den 26 februari 1937 från Eva Skygge till faster Maria.
” På söndag heta vi ju Maria, Faster och jag! Därför sända vi våra namnsdagsgratulationer! - I går hörde kanske Faster Gustaf Carstensen i radio. Han höll andakten vid kl. 5. - Honom har jag inte träffat sedan Kerstins bröllop. - Pelles och vi träffas ofta. Vi bo inte mer än 5 minuters väg från varandra. Brita och Hilmer skriva väl själva på hälsning, då vi ju bo i samma hus. *(Brita och Hilmer Juhlin hade gift sig 1935.)* - ”